

sledku dalšího přijímání pětiletých dětí větší problémy nevznikají. Nárůst takto přijatých dětí nebyl nijak podstatný a školy jsou obecně na přijímání nových dětí připraveny.

V některých školách však vzhledem k lokálním podmínkám mohou vznikat situace, které pro školy představují zvýšenou zátěž. V určitých případech byly ve školách, ve kterých byl v důsledku zavedení povinného předškolního vzdělávání zaznamenán nárůst počtu dětí se speciálními vzdělávacími potřebami z důvodu odlišného kulturního prostředí nebo jiných životních podmínek, u některých dětí zaznamenány problémy s pravidelnou docházkou, vysokým počtem omluvených absencí a omlouváním nepřítomnosti dětí. Ve dvou případech dítě přestalo do mateřské školy docházet zcela (školy tuto situaci řešily s orgánem sociálně-právní ochrany dětí a Policií ČR, ale do doby konání inspekční činnosti se docházku dítěte do MŠ nepodařilo zajistit). Kromě problémů s docházkou byla v některých případech zjištěna také problematická adaptace (hygienické a sociální návyky), socializace a počáteční nepřijetí ostatními dětmi. Ojedinele byly zaznamenány problémy s platbou za stravné, kdy přestože byla situace řešena ve spolupráci s externími subjekty, zůstali zákonní zástupci dlužníky.

Česká školní inspekce zaznamenala během sledovaných činností výskyt problematických situací vyvolaných dětmi, které nově nastoupily do povinného předškolního vzdělávání, pouze v minimální míře. Jednalo se o problémy se začleněním do kolektivu, s chováním a dodržováním pravidel. Děti vyžadovaly ve zvýšené míře individuální přístup.

S docházkou dětí, u kterých MŠ identifikovala, že pocházejí ze sociálně znevýhodněného prostředí, se Česká školní inspekce setkala v navštívených školách v 10 ze 14 krajů (nejvíce v Karlovarském, Ústeckém, Moravskoslezském kraji a Kraji Vysočina). Vyšší účast těchto dětí na předškolním vzdělávání může podpořit například dotované stravování či doprava. Cílená podpora dětí ze sociálně znevýhodněného prostředí ve formě dotací na stravné však byla zaznamenána pouze ojedinele v 7 krajích, přičemž šlo o intervence buď ze strany zřizovatele, nebo neziskového sektoru. Ve třech navštívených školách bylo stravné dotováno dokonce všem dětem (jedna škola v Plzeňském kraji a dvě školy v Karlovarském kraji). Dotace na dopravu zaznamenána nebyla. V případě těchto forem podpory tedy jde spíše o individuální snahu zřizovatele či samotných zákonných zástupců (ti žádají o sociální příspěvek na školní stravování).

Z grafu č. 3 dále vyplývá, že ředitelé škol se v naprosté většině nedomnívají, že povinná předškolní docházka pětiletých dětí představuje zvýšenou zátěž pro školu (je ovšem třeba znovu připomenout, že zdaleka ne všechny pětileté děti, na něž legislativní úprava cílila, do předškolního vzdělávání nastoupily, neboť meziročně se počet dětí v posledním roce předškolního vzdělávání významněji nezvýšil). Téměř 80 % ředitelů se domnívá, že nástup nových dětí v posledním roce mateřské školy neznamená významně vyšší zátěž pro vyučující, a téměř 90 % ředitelů nespatřuje vyšší zátěž ani na straně vedení školy. To, že zavedení posledního povinného roku předškolního vzdělávání ve většině navštívených škol neznamenalo vyšší zátěž učitelů/učitelek, potvrzují také zjištění České školní inspekce na základě inspekční činnosti v navštívených školách.

Ze zjištění České školní inspekce v navštívených školách však vyplývá, že zvýšené nároky na školy byly zaznamenány specificky v souvislosti s administrativou, která byla spojena se sledováním pravidelné docházky dětí do MŠ, omlouváním jejich neúčasti a úpravou dokumentace (školní řády, ŠVP apod.). Kromě časových nároků s sebou tato změna přinesla také vyšší finanční nároky např. při obesílání zákonných zástupců. Současně vyšší nároky na ředitele škol přinesla organizace zápisů, kdy museli sledovat, zda se k zápisu dostavily všechny spádové děti, případně je dohledávat a kontaktovat jejich zákonné zástupce (pokud se spádové děti k zápisu nedostavily, museli danou situaci dále řešit s příslušnými orgány – viz výše), a organizace ověřování dosahování očekávaných výstupů u dětí v režimu individuálního vzdělávání. Školy mají také problémy s kontaktováním některých zákonných zástupců dětí, pro které je poslední rok předškolního vzdělávání povinný.

Z dalších zjištění vyplynulo, že zavedení povinného posledního roku předškolního vzdělávání vedlo v některých školách ke zvýšené přípravě na povinnou školní docházku v zá-

